

ιδρῶτα τοῦ προσώπου μου ἐργάζομαι εἰς τὸ γιγαντιαῖον τοῦτο ποίημα, δἵτι αἰσθάνομαι ἐν ἐμαυτῷ τὸ ἱερὸν πῦρ, τὸν ἐνθουσιασμὸν, καὶ ἀκούω τὴν φωνὴν, ἥτις μὲ καλεῖ καὶ μὲ προστάσσει νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα καὶ τὴν καρδίαν, ἔστω καὶ ἀν πρόκηται νὰ λιθοβοληθῶ διὰ τοῦτο. Ὅλα ταῦτα εἶναι ἀληθινά, ἐν τούτοις ὅμως αἱ πολὺ μεγάλαι προσδοκίαι αἰτίνες προπαρασκευάζουσι τὸν θρίαμβον, δύνανται καὶ νὰ κατασυντρίψωσιν. — αἱ πολλαὶ ἐλπίδες διαφεύδονται πολλάκις. Ἡ ἀνθρωπίνη φαντασία αἰωρεῖται ἀκατάσχετος ὑψηλότερα ἢ ὅσον δύναται νὰ μεταρσιωθῇ καὶ ἡ μεγίστη μεγαλοφυΐα. Ἐκ τοῦ ὄψους ἔκεινου νὰ καταπέσῃ τις ὁς Ἰκαρός, εἶναι πλέον ἡ θάνατος, εἶναι αἴσχος!“

‘Ο Μαριάννος διέκοψεν αὐτὸν, καθεσθεὶς ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.

— „Παῦσαι! μὴ θέξωμεν τώρα τὸ ζήτημα τοῦτο, μὴ τὸ ἔξαντλήσωμεν ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐπιπολαίως . . . θὸ ἦτο βεβήλωσις. Ἐλπίζω νὰ μείνω μαζῆ σου πολὺν παρὸν, ἐπομένως δυνάμεθα νὰ διαλεχθῶμεν περὶ τῶν μεγάλων ζητημάτων τῆς τέχνης ἀνέτως, βραδέως, à tête reposée. Τώρα

να μοῦ διηγηθῆς περὶ τοῦ ἔαυτοῦ σου . . . Πᾶς αἰσθάνεσαι τὴν ὑγείαν σου; Διατί μένεις ἐν Ἰταλίᾳ; Είσαι ἀσθενής;“

„Πολὺ ἀσθενής δὲν εἰμαι!“, ἀπήγνητησεν ὁ Ἀδριανὸς μὲ χαμηλωμένον βλέμμα. Ἄλλως τε δὲν εἶνε εὔκολον, ἐν τῇ ἀνωμάλῳ καταστάσει, εἰς ἣν ἐμβάλλει ἡ ἐμπνευσίς καὶ ἡ ποίησις, νὰ μένῃ τις σωματικῶς ὑγιὴς. Ὅστις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναγκάζεται νὰ μεθύῃ, πάσχει φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς μεθῆς· τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου μου περιφέρομαι μεθυσμένος, ἀν ὅχι ἐκ τοῦ οἴνου ἀλλ' ἐκ τῆς ποιήσεως, ἡ ὄποια καίει περισσότερον πάρα ὃ σῖνος lacrimae Christi καὶ παλαιὸς Φαληρὸς. Ἄλλως τε ὑποφέρω μᾶλλον πνευματικῶς ἢ σωματικῶς. Μὲ ἔννοεῖς. Τὸ πάθος τοῦτο εἶναι ἡδονὴ καὶ βάσανος συγχρόνως.“

‘Ο Μαριάννος ἐσκέψθη καθ' ἔαυτὸν: „τετριμένη φράσις“ καὶ προσέθηκε μεγαλοφώνως:

„Ἐξ ὅλων τούτων συμπεραίνω, ὅτι ἡ ἐργασία πρέπει νὰ πληγιαίῃ εἰς τὸ τέλος τῆς! Τόσα ἔτη!“

(Ἐπεται συνέχεια.)

1. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΚΟΪΠΕ, μετὰ σχετικῆς βιογραφίας ἐν σελ. 33.

2. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΑΡΧΙΔΟΥΞ ΡΟΔΟΛΦΟΣ, μετὰ σχετικοῦ ἀρθροῦ ἐν σελ. 37.

3. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΛΟΥΓΙΖΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΚΑΙ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΡῷ SANSSOUCI 1806. Εἰκὼν ὡραία Fritz Martin (ἐν σελ. 41). Εἰκόνα καθαρωτάτης καὶ ἀμιγοῦς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας ἐν τῇ ἡγεμονικῇ ἀθιούσῃ παρουσιάζει ἡμῖν ἐνταῦθα ὁ καλλιτέχνης. Ἡ νεαρά καὶ περικαλλής μήτηρ διακόπτει ἐπὶ στιγμὴν τὴν ἐπιστολήν, ἵνα ἡρχίσει νὰ γράψῃ, καὶ στρέφεται πρὸς τοὺς δύο μικροὺς μάχητάς, οἵτινες κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς μελανολεύκου σημαίας, προπαρασκευάζουσι τὸν δλεθρὸν καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς ἔθνης δυνάμεως. Μετὰ ζήλου σκοπεύει διάδοχος τοῦ θρόνου Φρειδερίκος Γουλιέλμος καὶ μετ' ἐντεταμένης προσοχῆς περιμένει δι μικρὸς πρίγκηψ Γουλιέλμος τὴν καταστρεπτικὴν ἐνέργειαν τοῦ πυροβόλου. Μὲ βλέμμα εὐτυχισμένης μητρικῆς στοργῆς ἀτενίζουσιν οἱ ὥραῖοι δρψαλμοὶ τῆς Λουΐζης τὰ προσφιλῆ τῆς τέκνα, ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν της ἐκφράζει συγχρόνως μεγάλην σοβαρότητα. Ἡ χεὶρ κρατεῖ εἰσέτι τὴν γραφίδα — ἥτις πρὸ μικροῦ περιέγραψεν ἵστως εἰς τὸν μακρὰν ἀπόντα πατέρα τὴν ὅσημέραι σοβαρωτέραν καθισταμένην θέσιν τοῦ νεαροῦ βασιλικοῦ ζεύγους, τὴν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μᾶλλον ἀναπόφευκτον γινομένην κήρυξιν τοῦ πολέμου κατὰ τοῦ μιστοῦ καὶ φοβεροῦ αὐτοκράτορος, ὅστις ὡς αἰματηρὸν μετέωρον ἀνέτειλεν ἐκ δυσμῶν, ἐπιφέρον διάνατον καὶ δλεθρὸν εἰς τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς λαούς. Εἶχεν ἴσχυροὺς λόγους νὰ φοβήται καὶ νὰ μεριμνᾷ, ἡ εὐγενὴς βασί-

λισσα, διότι ὁ σημέραι ἀπειλητικώτερα συνεπυκνοῦντο τὰ νέφη, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἔλληγεν ὁ φαίδρος καὶ εὐφρόσυνος βίος ἐν Sanssouci, ἔνθα οἱ παῖδες ἔπαιζον παρὰ τοὺς πόδας της, ἔνθα ἀπηγάλαυε μετὰ τῶν τέκνων καὶ τοῦ συζύγου ἀκραιφνοῦς οἰκογενειακῆς εὐδαιμονίας. Ἡ ἀτυχὴς μάχη ἐν Ιένᾳ κατέστησεν αὐτοὺς πάντας φυγάδας. Κατὰ πρῶτον ἐν Königsberg, εἶτα δὲ παρὰ τὸ ἀκρότατον ἀνατολικὸν μεθόριον τοῦ ἀπολεσθέντος βασιλείου, ἐν Memel, ἔξη τὸ βασιλικὸν ζεῦγος ὑπὸ παντοίας στερήσεις, καὶ ἐνταῦθα ἡ ἔξοχος γυνὴ μὲ τὴν ἐνθουσιώδη καρδίαν καὶ τὴν πρὸς τὸν Θεόν ἀκράδαντον πεποιθησίν της πολλάκις ἀνώρθωσε καὶ ἐστέρεωσε τὸν ἀδυμόν καὶ ἀπεγνωσμένον βασιλέα. Ως φωτεινὸν μετέωρον ἴσταται μεταξὺ τῶν συγχρόνων αὐτῆς ἡ ἔξοχος βασίλισσα, ἥτις μετὰ τῶν ὑφίστων πνευματικῶν δώρων συνέδεε σταθερότητα χαρακτῆρος, σπανιωτάτην κατὰ τοὺς χρόνους ἔκεινους τῆς ἡμικῆς καὶ ὑλικῆς ἀθλιότητος ἐν Γερμανίᾳ.

4. ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΕΠΑΥΓΛΙΣ ΜΑΥΕΡΑΙΠΠ, εἰκὼν ἐν σελ. 44. Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς „Κλειοῦς“ παραθέτομεν τὴν εἰκόνα τῆς κυνηγετικῆς ἐπαύλεως Μαύερλιγγ, ὅπου ἀπέθανεν διάδοχος τῆς Αὐστρίας ἀρχιδόξος Ρόδολφος. Ἡ ἔπαιλις, κειμένη παρὰ τὸ Βάδεν οὐ μακρὰν τῆς Βιένης, ἦτο ἀρχῆθεν μοναστήριον, περιήλιθος δὲ πρὸ ὅλίγων ἐτῶν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ πρίγκηπος, ὅστις καὶ συγχάκις μετέβαινε μετὸ τῶν στενοτέρων φίλων του εἰς αὐτὸ δπως θηρεύη. Ἡ ἔπαιλις κεῖται ἐπὶ μαγευτικωτάτης θέσεως, λέγεται δέ, ὅτι ἡ ἀρχιδούκισσα Στεφανία, καταμελελγεῖσα ἐκ τῆς λαμπρᾶς φύσεως, ἀνεφωνησέ ποτε· „ἐνταῦθα ἐπειθύμουν νὰ ζήσω“ δ δὲ Ρόδολφος· „ἐνταῦθα ἐπειθύμουν νὰ ἀποθάνω.“ Καὶ ἡ ἐπιθυμία του ἔξετελέσθη.